

100228 Introducció a la lingüística 28417 Lingüística 2011-2012

Prova de reavaluació

Si realitzeu la reavaluació de més d'una prova,
ompliu un full de resposta diferent per a cada prova.

Llegiu atentament les instruccions que trobareu a continuació abans de començar a emplenar el full de resposta. Els exàmens mal contestats no es corregiran.

Es pot utilitzar llapis del tipus 2HB o bolígraf blau o negre, però mai llapis amb portamines de traç fi. En el full de resposta no es pot esborrar.

IDENTIFICACIÓ										
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9

Identificació

Indiqueu el vostre NIU (el mateix número que feu servir per a accedir al Campus Virtual i a d'altres serveis de la UAB).

Si té menys de 8 dígit, comenceu pel primer a la primera línia i deixeu en blanc les caselles que sobren.

A l'exemple de l'esquerra, el número d'identificació és el 01234567.

GRUP										
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9

Grup

Indiqueu el grup en el qual esteu matriculats, amb independència del grup al qual assistiu a classe.

PERMUTACIÓ	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
FULL	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

Permutació

Si és el cas, indiqueu el número de permutació que figura a la part superior dreta de la primera pàgina de l'examen.

Respostes

Contesteu seguint la numeració de la dreta.

Marqueu la casella A si l'afirmació és certa i la casella B si és falsa. Si no ho sabeu, podeu deixar la resposta en blanc.

Cada pregunta consta de dues línies: la primera línia és la de resposta i la segona línia serveix per si es vol anul·lar la resposta.

1	☒	☐	☐	☐	☐	1
2	☐	☒	☐	☐	☐	
3	☐	☒	☐	☐	☐	2
4	☐	☒	☐	☐	☐	
5	☒	☒	☐	☐	☐	3
6	☒	☐	☐	☐	☐	
7	☒	☒	☐	☐	☐	4
8	☐	☒	☐	☐	☐	
9	☒	☒	☐	☐	☐	5
10	☒	☒	☐	☐	☐	
11	☐	☐	☐	☐	☐	6
12	☐	☐	☐	☐	☐	

Pregunta 1: La resposta seria A -Cert-, ja que s'ha marcat la casella A.

Pregunta 2: La resposta seria B -Fals-, ja que s'ha marcat la casella B.

Pregunta 3: La resposta seria B -Fals-, ja que s'ha anul·lat la resposta A a la segona línia.

Pregunta 4: La resposta seria A -Cert-, ja que s'ha anul·lat la resposta B a la segona línia.

Pregunta 5: La resposta seria en blanc, ja que s'han anul·lat les respostes A i B a la segona línia.

Pregunta 6: La resposta seria en blanc, ja que no s'ha marcat cap casella.

Revaluació de la primera prova parcial

Si realitzeu la revaluació de més d'una prova, ompliu un full de resposta diferent per a cada prova.

Indiqueu si les afirmacions que venen a continuació són certes o falses.

Cada pregunta encertada suma un punt; cada resposta incorrecta resta 0.5 punts; les preguntes no contestades ni sumen ni resten punts.

1. Els prejudicis lingüístics són actituds lingüístiques que consisteixen a avaluar les llengües segons les característiques que s'atribueixen als seus parlants. Aquestes actituds són provocades per factors socials i no tenen cap fonament lingüístic.
2. Els judicis sobre els parlants segons la varietat lingüística que empren ("cultes", "provincians", "primitius", etc.) es fonamenten en els prejudicis lingüístics.
3. Com que les llengües han sorgit de la imitació dels sons de la natura, les llengües més antigues tenen més onomatopeies que les més modernes.
4. Les llengües més complexes com, per exemple, les flexives, representen una etapa més avançada en l'evolució que les llengües més simples com, per exemple, les aïllants.
5. Es pot afirmar que, en termes absoluts i amb independència de la llengua materna, no hi ha llengües més difícils d'aprendre que d'altres.
6. Com més parlants té una llengua, més rellevant és el seu estudi, ja que constitueix una mostra més representativa de les propietats universals del llenguatge.
7. Hi ha llengües que tenen sons que només poden pronunciar els seus parlants nadius.
8. La lingüística descriptiva descriu les normes sobre l'ús del llenguatge elaborades per les acadèmies per tal de millorar la correcció lingüística dels parlants.
9. La lingüística és una disciplina prescriptiva que estableix els usos gramaticals correctes en cada llengua.
10. Els senyals poden ser classificats segons la seva naturalesa (visuals, auditius, etc.) i segons el tipus de relació que existeix entre el senyal i el seu referent.
11. Per naturalesa arbitrària del signe lingüístic entenem una propietat dels signes lingüístics per la qual la relació entre significant i significat no és motivada.
12. Les onomatopeies en les llengües parlades i els signes motivats icònicament en les llengües de signes no tenen l'estatus de "signe lingüístic", ja que la relació entre el significant i el significat d'aquestes peces lèxiques no és convencional.

13. Les llengües de signes són sistemes de comunicació que no tenen la doble articulació pròpia de les llengües naturals parlades.
14. Les llengües de signes són llengües naturals, de manera que entre el significat i el significat del seus signes no hi ha una relació de tipus icònic.
15. Quan es parla del caràcter discret de les unitats lingüístiques es fa referència a la possibilitat de segmentar-les en unitats menors.
16. La doble articulació és un fenomen que es troba únicament en les llengües que tenen consonants africades.
17. La conjugació verbal en les llengües romàniques constitueix un exemple de paradigma.
18. La concordança és una relació gramatical de tipus sintagmàtic.
19. L'autor del *Cours de Linguistique Générale* és considerat un dels fundadors de la lingüística estructural o estructuralisme.
20. Una de les aportacions de Noam Chomsky a la lingüística és la distinció entre competència i actuació.
21. Pierre-Paul Broca i Karl Wernicke demostraren que, en la majoria de persones sanes, l'hemisferi cerebral dominant per al llenguatge és el dret, mentre que en les persones amb afàsia, l'hemisferi dominant és l'esquerra.
22. La part marcada amb color negre a la figura 1 correspon a l'àrea de Broca.

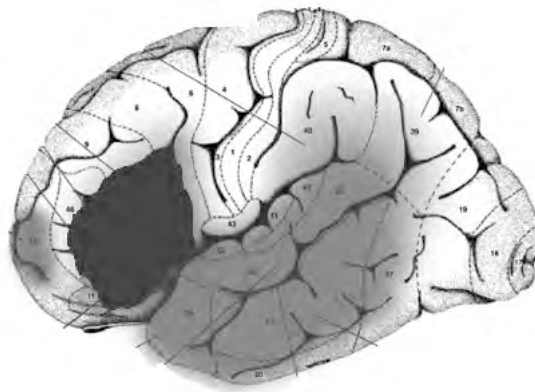

Figura 1: Àrees cerebrals

23. El fet que alguns animals puguin produir seqüències acústiques que tenen una funció comunicativa entre membres de la mateixa espècie prova que l'ús creatiu del llenguatge no és un tret específicament humà.

24. La creativitat lingüística es manifesta únicament en la funció poètica del llenguatge.
25. La productivitat i la dualitat d'estructuració s'observen únicament de forma conjunta en el llenguatge humà.
26. Només la lingüística pot oferir dades directes per datar l'origen de llenguatge, ja que les dades arqueològiques únicament proporcionen evidències indirectes.
27. Per competència lingüística hom entén el conjunt de coneixements lingüístics que té un parlant sobre la seva pròpia llengua, amb independència del seu coneixement formal de la normativa.
28. En circumstàncies normals, els infants adquireixen la seva primera llengua únicament imitant el comportament lingüístic dels adults.
29. La comparació entre el temps que triga un nen a adquirir la llengua de la comunitat en la qual viu i el temps que triga a aprendre la mateixa llengua un immigrant adult és un argument a favor de l'existència d'un període amb una sensibilitat més acusada per a l'adquisició de la llengua.
30. Una família lingüística, considerada des d'una perspectiva diacrònica, està integrada per un conjunt de llengües que es parlen en un mateix territori o en territoris adjacents.
31. Les llengües genèticament relacionades necessàriament presenten les mateixes característiques tipològiques.
32. Per protollengua (per exemple, protoindoeuropeu o protogermànic) hom es refereix a una llengua reconstruïda a partir de la qual s'han derivat llengües que mantenen entre elles una relació genètica.
33. L'Universal 34 postulat per Joseph Greenberg ("Cap llengua té nombre dual si no té nombre plural") és un exemple d'universal relatiu i no implicatiu.

Reavaluació de la segona prova parcial

Si realitzeu la reavaluació de més d'una prova, ompliu un full de resposta diferent per a cada prova.

Indiqueu si les afirmacions que venen a continuació són certes o falses.

Cada pregunta encertada suma un punt; cada resposta incorrecta resta 0.5 punts; les preguntes no contestades ni sumen ni resten punts.

1. En els sistemes alfabètics d'escriptura cal representar sempre tots els sons (vocàlics i consonàntics) per lletres independents.
2. L'existència de paraules homòfones que no són homògrafes reflecteix en l'ortografia els canvis diacrònics de les llengües.
3. La fonació és una etapa en la producció de la parla que es caracteritza descrivint la configuració de les cavitats supraglòtiques.
4. L'epiglòtis, situada a la base del paladar tou, és una estructura muscular que permet distingir entre sons orals i sons nasals.
5. Un so consonàntic aproximant palatal es distingeix d'un so vocàlic anterior perquè la consonant s'articula amb una major aproximació de la llengua vers el paladar que la vocal.
6. Una vocal alta o tancada com, per exemple [y], és aquella en la producció de la qual la llengua té un moviment ascendent vers el paladar.
7. Una consonant velaritzada com, per exemple, [ɫ], té un mode d'articulació més anterior que una no velaritzada com, per exemple, [l].
8. El tall sagital de la figura 2 correspon a una consonant que es podria transcriure com a [ŋ].

Figura 2: Tall sagital

9. El tall sagital de la figura 3 correspon a una consonant que es podria transcriure com a [x] o com a [χ].

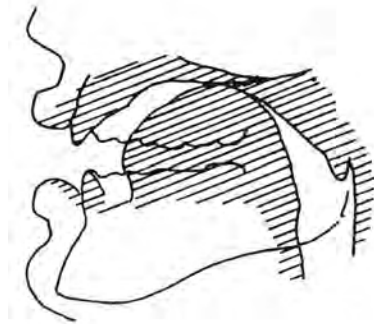

Figura 3: Tall sagital

10. Els símbols de l'AFI [c] i [k] representen dos sons amb el mateix mode d'articulació però amb diferents llocs d'articulació.
11. La corba melòdica de la figura 4 tant pot correspondre a una frase enunciativa (o declarativa) com a una frase interrogativa en català o en castellà.

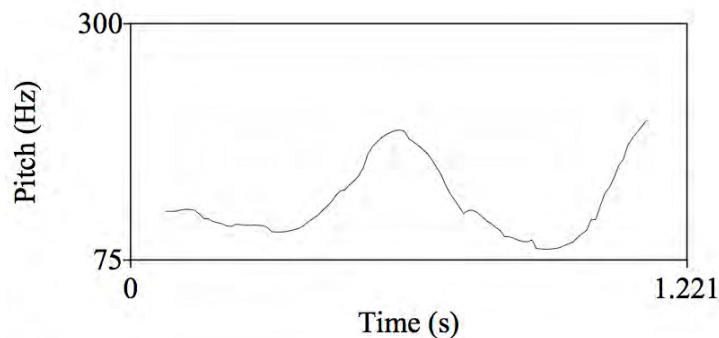

Figura 4: Corba melòdica

12. En les llengües anomenades tonals, les variacions melòdiques en la síl·laba són de naturalesa fonològica.
13. Per parell mínim hom es refereix a dos mots d'una llengua que difereixen només en un so que es troba en la mateixa posició.
14. Les llengües sempre presenten un nombre menor d'al·lòfons que de fonemes.
15. En una llengua que tingui un fonema /x/ amb dos al·lòfons [x] i [ç] en distribució

complementària, és d'esperar que [x] es realitzi davant de vocals velars i [ç] davant de vocals palatals.

Observeu les dades de (1) i contesteu les preguntes 16, 17, 18 i 19.

	/un + gɔt/	[uŋgɔt]	<i>un got</i>
(1)	/ləs + dɔnəs/	[ləzdɔnəs]	<i>les dones</i>
	/un + mono/	[ummono]	<i>un mono</i>
	/rasgo/	[raʃgo]	<i>rasgo</i>

16. Les representacions entre barres corresponen a representacions fonològiques.
17. La seqüència [uŋgɔt] és el resultat d'un procés de sonorització.
18. La seqüència [ummono] és el resultat d'un procés d'assimilació del lloc d'articulació.
19. Les seqüències [ləzdɔnəs] i [raʃgo] són el resultat d'un procés d'assimilació de sonoritat.
20. En les llengües naturals, el gènere gramatical d'una paraula sempre correspon al gènere biològic del seu referent.
21. En les llengües flexives un morf pot expressar més d'una categoria gramatical.

Observeu les dades de (2) i contesteu les preguntes 22 i 23.

	(<i>menjo</i>)	(<i>estic menjant</i>)	(<i>menjaré</i>)	
	(jo)	chǎn kin	chǎn kamlang kin	chǎn cà kin
(2)	(tu)	khun kin	khun kamlang kin	khun cà kin
	(ell)	khǎw kin	khǎw kamlang kin	khǎw cà kin
	(ella)	thəə kin	thəə kamlang kin	thəə cà kin
	(nos)	raw kin	raw kamlang kin	raw cà kin

22. La forma "raw" correspon al pronom personal de primera persona del plural.
23. La forma "cà" seria equivalent al morfema de futur en una llengua flexiva.

Considereu les dades de (3) i contesteu les preguntes 24, 25 i 26.

	<i>Singular</i>	‘casa’	‘casa seva’	‘casa meva’
	Nominatiu	év	eví	evím
	Possessiu	evín	evinín	evimín
	Ablatiu	evdén	evindén	evimdém
(3)	Datiu	evé	eviné	evimé
	<i>Plural</i>			
	Nominatiu	evlér	evlerí	evlerím
	Possessiu	evlerín	evlerinín	evlerimín
	Ablatiu	evlerdén	evlerindén	evlerimdén
	Datiu	evleré	evleriné	evlerimé

24. Les dades corresponen a la flexió nominal d’una llengua aglutinant.
25. Si en aquesta llengua *gül* vol dir ‘rosa [nominatiu singular]’, ‘(les) seves roses [datiu plural]’ es diria *gülleriné*.
26. En la mateixa llengua, *güllerimé* voldria dir ‘(les) meves roses [datiu plural]’.

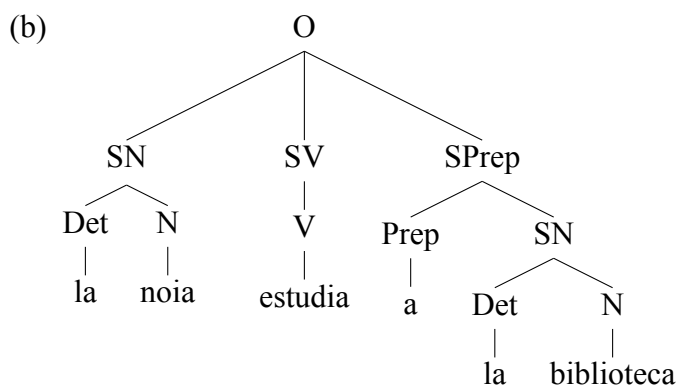
Considereu els enunciats de (4) i contesteu la pregunta 27.

- (4) L’autor podria escriure una novel·la o un poema
 Què podria escriure l’autor?
 *Què podria escriure l’autor o un poema?

27. La prova consistent a substituir “una novel·la o un poema” per un pronom interrogatiu demostra que la seqüència integrada per aquests cinc mots és un constituent.

Observeu les dues representacions de l’estructura sintàctica que es presenten a (5) i contesteu les preguntes 28 i 29.

- (5) (a) [[la noia]_{SN} [estudia]_{SV} [a [la biblioteca]_{SN}]_{SPrep}] O

28. El diagrama en arbre i els parèntesis etiquetats ofereixen informació sobre la jerarquia de constituents de l’enunciat.

-
29. Les dues representacions posen de manifest que “a la biblioteca” és un adjunt oracional.
30. Les funcions sintàctiques expressen les relacions entre els sintagmes que formen una estructura oracional.

Observeu les dades de l’anglès, del tai i del coreà que trobareu a (6), (7) i (8) i contesteu les preguntes 31, 32 i 33.

(6) Anglès

this intelligent man will understand the question
aquest intel·ligent home futur entendre la pregunta
‘Aquest home intel·ligent entendre la pregunta’

these intelligent men will understand the questions
aquests intel·ligents homes futur entendre les preguntes
‘Aquests homes intel·ligents entendran les preguntes’

(7) Thai

dèg khon nîi kamlang kin
noi classificador aquest progressiu menjar
‘Aquest noi està menjant’

măa tua nán kin khâaw
gos classificador aquell menjar arròs
‘Aquell gos va menjar arròs’

(8) Coreà

kî sonyŏ nin wiyu lîl masi ass ta
el noi subjecte llet objecte beure passat afirmació
‘El noi va beure llet’

kî nin muŏs lîl mŏk ass nya
ell subjecte què objecte menjar passat interrogació
‘Què va menjar?’

31. L’anglès i el thai són llengües SVO.
32. El thai i el coreà són llengües SOV.
33. Si dues llengües presenten el mateix ordre de constituents majors de l’oració, han de presentar també el mateix ordre d’elements a l’interior dels constituents.

Revaluació de la tercera prova parcial

Si realitzeu la revaluació de més d'una prova, ompliu un full de resposta diferent per a cada prova.

Indiqueu si les afirmacions que venen a continuació són certes o falses.

Cada pregunta encertada suma un punt; cada resposta incorrecta resta 0.5 punts; les preguntes no contestades ni sumen ni resten punts.

1. Les entrades d'un diccionari descriptiu o d'un diccionari d'ús s'organitzen a partir de les relacions d'hiponímia entre les diferents accepcions d'una paraula.
2. La relació de significat que es dona entre "frío" i "caliente" és la mateixa que la que es dona entre "alto" i "bajo".
3. Les parelles "afortunat/desafortunat", "decent/indecent", "alineat/no alineat" són parelles de mots complementaris perquè s'han format per prefixació.
4. El principi de composicionalitat estableix que el significat d'una oració és determinat conjuntament pel significat de les paraules i per l'estructura sintàctica en què aquestes apareixen.

Considereu els enunciats de (9) i contesteu les preguntes 5 i 6.

(9) En Joan fa patir la Maria
En Joan pateix del cor

5. "En Joan" té el mateix paper temàtic en les dues oracions.
6. "En Joan" té la mateixa funció sintàctica en les dues oracions.

Considereu els enunciats de (10) i contesteu les preguntes 7 i 8.

(10) En Felip_i és l'avi de la Blanca_j
La Blanca_j és la néta de'n Felip_i

7. Les proposicions expressades en aquestes oracions tenen el mateix valor de veritat.
8. Les dues oracions mantenen una relació semàntica de paràfrasi.
9. L'oració "El césped llegó volando al hospital" és contradictòria perquè s'assignen trets semàntics incompatibles al subjecte i al predicat.
10. La frase "Les idees verdes dormen furiosament" és ambigua.
11. A la frase "María la peina", "María" i "la" són correferents.

-
12. “M’hi jugo mil euros” és un enunciat performatiu, la característica del qual és que no té valor de veritat, però en canvi permet expressar la intenció del parlant en emetre l’enunciat.
 13. La modalitat oracional sempre permet determinar directament el valor il·locutiu dels actes de parla.
 14. Paul Grice va estudiar els mecanismes conversatoris que intervenen en la comunicació, entesa com un empresa cooperativa entre parlant i oient.
 15. La Màxima de Quantitat ens fa pensar que si algú diu “A casa tinc dos televisors” vol dir que en té dos i només dos.

Considereu l’intercanvi comunicatiu de (11) i contesteu les preguntes 16, 17 i 18.

- (11) A.- Anem al cine aquest vespre?
B.- Demà tinc un examen de lingüística

16. L’interlocutor B implica lògicament que hi ha un examen.
17. Per a interpretar la resposta de B, A ha de recórrer a una implicatura conversatòria.
18. El concepte d’implicatura conversatòria fou postulat per Paul Grice per donar compte d’aquells intercanvis que no respecten directament ni el principi de cooperació ni les màximes de la conversa.

Considereu els enunciats de (10) i contesteu les preguntes 19 i 20.

- (12) (a) El Rector de la UAB lamenta que la filla del Conseller vulgui anar a la UPF
(b) La filla del Conseller vol anar a la UPF

19. L’enunciat (a) pressuposa l’enunciat (b).
20. L’enunciat “El Rector de la UAB no lamenta en absolut que la filla del Conseller vulgui anar a la UPF” pressuposa l’enunciat (b).
21. La diferència entre el que s’anomena llengua i el que es considera un dialecte es fonamenta exclusivament en criteris lingüístics.
22. La diferència entre llengua i dialecte depèn del nombre de parlants.
23. William Labov és un lingüista nord-americà conegut especialment pels seus estudis sobre el bilingüisme i la diglòssia.
24. La tria d’un determinat registre o estil de parla per part dels membres d’una comunitat lingüística ve condicionada principalment per la situació comunicativa.

25. La variació lingüística condicionada pel gènere es manifesta únicament en la selecció dels elements lèxics com, per exemple, els termes de color.
26. Els dialectes d'una llengua es caracteritzen perquè posen de manifest diferències lèxiques i fonològiques, però mai no mostren variacions morfològiques ni sintàctiques.
27. La llengua estàndard és aquella variant que és millor i més parlada, en comparació amb les altres varietats de la llengua.
28. L'expressió “¿Que vendrás mañana?” (en comptes de “¿Vendrás mañana?”) emprada sovint en castellà per alguns catalanoparlants és un exemple de barreja de codis (*code mixing*).
29. Les persones no estem biològicament capacitades per adquirir simultàniament més d'una llengua; per això, els parlants bilingües tenen un desenvolupament cognitiu inferior al dels monolingües.
30. En les situacions de diglòssia sol existir una varietat o llengua dominant i una varietat o llengua dominada.
31. Les llengües criolles, sorgides de la convergència de dues o més llengües, són inferiors a les altres llengües, pel fet de ser més pobres i elementals.
32. Un pidgin és una varietat associada normalment a processos de colonització, que es desenvolupa quan els parlants de dues o més llengües diferents entren en contacte i no coneixen la llengua de l'altra comunitat.
33. La frase “John not eating” de l'anglès afro-americà és subestàndard i, per tant, agramatical en qualsevol variant de l'anglès.
34. La Constitució Espanyola reconeix el castellà, el català / valencià, el gallec i el basc com a llengües oficials a tot l'Estat.